ପାର୍ସିନି (ମୃତ) ଆଇନଗତ ଉତ୍ତରାଧିକାରୀମାନଙ୍କ ମାଧ୍ୟମରେ

ବନାମ

ଆତ୍ମା ରାମ ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନେ

ଫେବୃଆରୀ 22,1996

[କେ. ରାମସ୍ୱାମୀ ଏବଂ ଜି. ବି. ପଟାନାଏକ, ନ୍ୟାୟମୂର୍ତ୍ତିଦ୍ୱୟ]

ଇଚ୍ଛାପତ୍ର – ଏହାର ପ୍ରାଦୁର୍ଭତା - ପିତାଙ୍କ ସମ୍ପତ୍ତି ଉପରେ ଝିଅର ଦାବି - ବିଚାରଣ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଏବଂ ଅପିଲିୟ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଇଚ୍ଛାପତ୍ରର ସତ୍ୟତାକୁ ବଜାୟ ରଖି ପ୍ରତିକାର ପ୍ରଦାନକୁ ଅସ୍ୱୀକାର କଲେ - ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟରେ ଏକକ ବିଚାରପତି ରାୟକୁ ଖାରଜ କରି ବିଚାରାଦେଶ ପ୍ରଦାନ କଲେ - ଦୁଇ ଜଣିଆ ବିଚାରପତିଙ୍କ ଖଣ୍ଡପୀଠ ଦ୍ୱାରା ବିଚାରଣ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କର ଡିକ୍ରୀ ପୁନସ୍ଥାପିତ — ଇଚ୍ଛାପତ୍ରର ସତ୍ୟତା — ସମସ୍ତ ତଥ୍ୟ ଓ ପରିସ୍ଥିତି ବିଚାର କରି ବିଚାରଣ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଓ ଅପିଲୀୟ ନ୍ୟାୟାଳୟ ନିଷ୍କର୍ଷ ନଥିଭୁକ୍ତ କରିଥିଲେ — ଏକକ ନ୍ୟାୟାଧୀଶଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ତଥ୍ୟାଧାରିତ ସିଦ୍ଧାନ୍ତ ଓଲଟା କରିବା ଠିକ୍ ନୁହେଁ — ଦୁଇ ଜଣିଆ ବିଚାରପତିଙ୍କ ଖଣ୍ଡପୀଠ ଆଇନର ସୀମାଭିତରେ ପ୍ରଶ୍ନଟିକୁ ଯଥାଯଥ ଭାବେ ବିଚାର କରିଛନ୍ତି — ହସ୍ତକ୍ଷେପର କୌଣସି ଆବଶ୍ୟକତା ନାହିଁ ।

ଦେୱାନୀ ଆବେଦନ ଅଧିକାରିତା : ଦେୱାନୀ ଆବେଦନ ସଂଖ୍ୟା 1608/1979

L.P.A. ସଂଖ୍ୟା 521 of 1975 ରେ ପଞ୍ଜାବ ଏବଂ ହରିୟାଣା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କର 2.4.79 ତାରିଖର ରାୟ ଏବଂ ଆଦେଶରୁ ।

ଇ. ଆର. କୁମାର ଆବେଦନକାରୀ, ପି. ଏଚ. ପାରେଖଙ୍କ ପାଇଁ

ସୁଶ୍ରୀ ଏସ୍. ଜନାନୀ ଉତ୍ତରଦାତାମାନଙ୍କ ପାଇଁ ।

ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କର ନିମ୍ନଲିଖିତ ଆଦେଶ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥିଲା:

ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ଅନୁମତି ଦ୍ୱାରା ଏହି ଆବେଦନ 2 ଏପ୍ରିଲ୍ 1979 ରେ ପଞ୍ଜାବ ଏବଂ ହରିୟାଣା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କର L.P.A. ସଂଖ୍ୟା 521/1975 ରେ ଦିଆଯାଇଥିବା ରାୟରୁ ଉତ୍ପନ୍ନ ହୋଇଛି । 1957 ମସିହା ଅକ୍ଟୋବର 15 ତାରିଖରେ ଭଗବାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ନିଷ୍ପାଦିତ ଇଚ୍ଛାପତ୍ରର ଯଥାର୍ଥତା ଉପରେ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କର ଖଣ୍ଡପୀଠ ଅନୁଧ୍ୟାନ କରିଛନ୍ତି । ଭଗୱାନ ସେପ୍ଟେମ୍ବର 2,1958 ତାରିଖରେ ମୃତ୍ୟୁବରଣ କରିଥିଲେ । ଆବେଦନକାରୀ ତାଙ୍କ ପିତାଙ୍କ ସମ୍ପତ୍ତି ଉପରେ ଦାବି କରିଥିଲେ । ବିଚାରଣ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଏବଂ ଅପିଲିୟ ଅଦାଲତ ଇଚ୍ଛାପତ୍ରକୁ ସମର୍ଥନ କରିଥିଲେ ଏବଂ ପ୍ରତିକାରକୁ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରିଥିଲେ । ଦ୍ୱିତୀୟ ଆବେଦନ ସଂଖ୍ୟା 451/1972 ରେ ଶିକ୍ଷିତ ଏକକ ନ୍ୟାୟାଧୀଶ 16 ସେପ୍ଟେମ୍ବର 1975 ତାରିଖର ଆଦେଶ ଦ୍ୱାରା ରାୟକୁ ବାତିଲ୍ କରି ବିଚାରାଦେଶ ପ୍ରଦାନ କରିଥିଲେ । ଏକସ୍ୱ ପତ୍ର ଆବେଦନରେ ବିଭାଗୀୟ ବେଞ୍ଚ ମାମଲାକୁ ଖାରଜ କରିଥିବା ବିଚାରଣ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କର ବିଚାରାଦେଶକୁ ପୁନସ୍ଥାପନ କରିଥିଲେ । ତେଣୁ ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ଅନୁମତି ଦ୍ୱାରା ଏହି ଆବେଦନ । ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ବିଦ୍ୱାନ ଓକିଲ୍, ଜଟିଳ ପ୍ରକୃତିର ତଥ୍ୟଗୁଡ଼ିକୁ ବିସ୍ତୃତ ଭାବେ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିବା ପରେ, ଏହା ଯୁକ୍ତି ଦେଇଛନ୍ତି ଯେ ସହଉତ୍ତରାଧିକାରୀମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ପ୍ରଥମ ମାମଲାରେ ଆବେଦନକାରୀ ପକ୍ଷକାରୀ ନଥିଲେ । ନିମ୍ନସ୍ତରର ନ୍ୟାୟାଳୟମାନେ, ଯେହେତୁ ରାୟ ଦେଇଛନ୍ତି ଯେ, କୌଣସି ପ୍ରକାର ସହଉତ୍ତରାଧିକାରୀମାନଙ୍କର ପ୍ରମାଣ ନାହିଁ, ତେଣୁ ସେମାନେ ଇଚ୍ଛାପତ୍ରର ସତ୍ୟାସତ୍ୟ ଯାଞ୍ଚ କରିବା ଉଚିତ ନୁହେଁ ଏବଂ ଏହା ସପକ୍ଷରେ କୌଣସି ସିଦ୍ଧାନ୍ତ ନଥିଭୁକ୍ତ କରିବା ଉଚିତ ନୁହେଁ । ଅନ୍ୟଥା ମଧ୍ୟ, ଏହି ସିଦ୍ଧାନ୍ତରେ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କୁ ପୂର୍ବବର୍ତ୍ତୀ ମକଦ୍ଦମାର ଏକ ପକ୍ଷ ବୋଲି ଧରାଯାଏ ନାହିଁ । ଏହି ମାମଲାରେ, ସ୍ୱୀକୃତ ଭାବେ, ଇଚ୍ଛାପତ୍ର ଦାଖଲ କରାଯାଇନଥିଲା ଏବଂ ଇଚ୍ଛାପତ୍ରର ଏକ ପରୀକ୍ଷକଙ୍କୁ ଯାଞ୍ଚ କରାଯାଇନଥିଲା । ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟର ବିଜ୍ଞ ଏକକ ନ୍ୟାୟାଧୀଶ ଦେଖିଲେ ଯେ ଇଚ୍ଛାପତ୍ରର କାର୍ଯ୍ୟନିଷ୍ପାଦନ ସନ୍ଦିଗ୍ଧ ପରିସ୍ଥିତିରେ ଆବୃତ ଥିଲା ।

ଇଚ୍ଛାପତ୍ରର ସତ୍ୟତା ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ସମସ୍ତ ସନ୍ଦେହ ଦୂର କରିବାର ଭାର ଇଚ୍ଛାପତ୍ର ପ୍ରସ୍ତାବକଙ୍କ ଉପରେ ରହେ ଏବଂ ସେହିହେତୁ ଦୁଇ ଜଣିଆ ବିଚାରପତିଙ୍କ ଖଣ୍ଡପୀଠ, ବିଚାରଣ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଏବଂ ଅପିଲିୟ ଅଦାଲତ ଇଚ୍ଛାପତ୍ରକୁ ଗ୍ରହଣ କରିବାରେ ଠିକ୍ କରିନଥିଲେ । ନଥିରେ ଥିବା ପ୍ରମାଣ ଏବଂ ଦୁଇ ଜଣିଆ ବିଚାରପତିଙ୍କ ଖଣ୍ଡପୀଠ ଏବଂ ବିଚାରଣ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଏବଂ ଅପିଲିୟ ଅଦାଲତ ଦ୍ୱାରା ନଥିଭୁକ୍ତ କରାଯାଇଥିବା ସିଦ୍ଧାନ୍ତ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ବିବାଦକୁ ବିଚାର କରିବା ପରେ, ଆମର ମତ ହେଉଛି ଯେ ଖଣ୍ଡପୀଠ ଦ୍ୱାରା ନିଆଯାଇଥିବା ମତକୁ ଅଯୌକ୍ତିକ କୁହାଯାଇପାରିବ ନାହିଁ । ଏହା ଉତ୍ତରଦାତାମାନଙ୍କ ମାମଲା ଯେ ଇଚ୍ଛାପତ୍ର ହଜିଯାଇଥିଲା । ଫଳସ୍ୱରୂପ ଦ୍ୱିତୀୟ ସାକ୍ଷ୍ୟର ନେବା ପାଇଁ ଅନୁମତି ଦିଆଯାଇଥିଲା ଏବଂ ଏହାର ଆଧାରରେ ପକ୍ଷମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଦ୍ୱିତୀୟ ପ୍ରମାଣ

ରଖାଯାଇଥିଲା ଏବଂ ଇଚ୍ଛାପତ୍ରର ପ୍ରମାଣ ଏବଂ ଏହାର ଖଣ୍ଡନରେ ସାକ୍ଷୀମାନଙ୍କୁ ଯାଞ୍ଚ କରାଯାଇଥିଲା । ବିଚାରଣ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଏବଂ ଅପିଲିୟ ଅଦାଲତ ସମସ୍ତ ତଥ୍ୟ ଓ ପରିସ୍ଥିତିକୁ ବିଚାର କରି ଏହି ସିଦ୍ଧାନ୍ତ ନଥିଭୁକ୍ତ କରିଛନ୍ତି ଯେ, ଇଚ୍ଛାପତ୍ରଟି ଭଗୱାନାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରତିବାଦୀ ସଂଖ୍ୟା 1 ଆତ୍ମା ରାମଙ୍କ ପକ୍ଷରେ କାର୍ଯ୍ୟକରିତ ହୋଇଥିଲା ।

ତଥ୍ୟାଧାରିତ ସିଦ୍ଧାନ୍ତ ଥିଲେ ମଧ୍ୟ, ବିଦ୍ୱାନ ଏକକ ନ୍ୟାୟାଧୀଶ ଆଇନଗତ ପ୍ରଶ୍ନକୁ ଯାଞ୍ଚ କରିପାରୁଥିଲେ, କିନ୍ତୁ ଦ୍ୱିତୀୟ ଆବେଦନରେ ସେ ନିଜ ବିଚାରକୁ ସୀମିତ ପରିଧି ମଧ୍ୟରେ ରଖିଥିଲେ । ଏଥିରୁ ଜଣାପଡୁଛି ଯେ ଏହି ବିଜ୍ଞ ଏକକ ବିଚାରପତି ପ୍ରଥମ ଅପିଲୀୟ ଅଦାଲତ ଭଳି କାର୍ଯ୍ୟ କରିଥିଲେ ଏବଂ ପ୍ରମାଣକୁ ନିଜେ ବିଚାର କରିଥିଲେ ଏବଂ ଏହି ସିଦ୍ଧାନ୍ତରେ ଉପନୀତ ହୋଇଥିଲେ ଯେ ଇଚ୍ଛାପତ୍ରର ସତ୍ୟାସତ୍ୟ ପ୍ରମାଣିତ ହୋଇନାହିଁ । ତେଣୁ ଦୁଇ ଜଣିଆ ବିଚାରପତିଙ୍କ ଖଣ୍ଡପୀଠ ଏହି ପ୍ରସଙ୍ଗକୁ ଆଇନ ପରିଧି ମଧ୍ୟରେ ଉପସ୍ଥାପନ କରି କହିଛନ୍ତି ଯେ, ବିଚାରଣ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଓ ଅପିଲୀୟ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ନଥିଭୁକ୍ତ କରାଯାଇଥିବା ତଥ୍ୟକୁ ଓଲଟାଇ ଏକକ ବିଚାରପତି ଭୁଲ କରିଥିଲେ । ଏହିହେତୁ, ଆମେ ମନେ କରୁଛୁ ଯେ ହସ୍ତକ୍ଷେପ କରିବାକୁ ଯୋଗ୍ୟ କୌଣସି ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ଆଇନଗତ ପ୍ରଶ୍ନ ନାହିଁ ।

ତଦନୁସାରେ ଆବେଦନକୁ ଖାରଜ କରାଯାଇଛି ।

ଜି.ଏନ୍. ଆବେଦନଟି ଖାରଜ ହେଲା ।

<u>ଅସ୍ୱୀକରଣ</u>

"ଉପଭାଷାରେ ଅନୁବାଦିତ ରାୟ କେବଳ ମକଦ୍ଦମାରେ ପକ୍ଷଭୁକ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କର ସୀମିତ ବ୍ୟବହାର ଏବଂ ତାଙ୍କ ଆଞ୍ଚଳିକ ଭାଷାରେ ବୋଧଗମ୍ୟ ହେବା ନିମନ୍ତେ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଏବଂ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ଏହା ବ୍ୟବହାର କରାଯାଇନପାରେ । ସମସ୍ତ ବ୍ୟବହାରିକ ଏବଂ ସରକାରୀ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ରାୟର ଇଂରାଜୀ ସଂସ୍କରଣଟି ପ୍ରାମାଣିକ ବିବେଚିତ ହେବ ଏବଂ ସମସ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟାନ୍ୱୟନ ଏବଂ ନିଷ୍ପାଦନ ନିମନ୍ତେ ଏହା ଉପଯୁକ୍ତ ବିବେଚିତ ହେବ ।"

ଭାଷାନ୍ତର:
ଅନୁବାଦିକା:
ତପସ୍ୱିନୀ ବିଶ୍ୱାଳ
ଓଡ଼ିଶା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ,
କଟକ ।